

ANGELUS

4. neděle postní

11. březen 2018

číslo 10.

ročník XIII.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajísejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy.

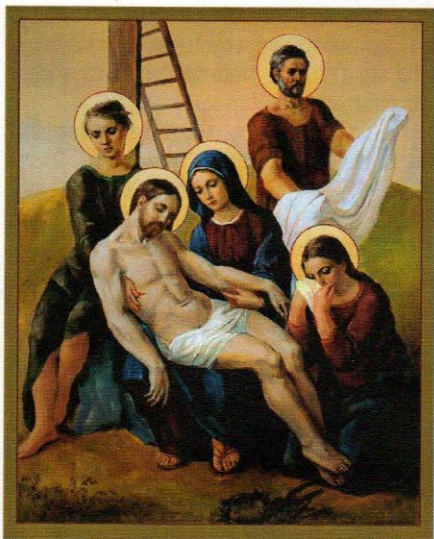
1. čtení: 2 Kron 36,14-16.19-23

2. čtení: Ef 2,4-10

Ev.: Jan 3,14-21

Žl 137 Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!

Jaký má smysl modlit se křížovou cestu

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících, vždyť on žije a je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žl 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

Modlitba křížové cesty potom není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami. Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti (Ž 23,4), dát nám i v temnotě našeho prožívání zakusit svoji přítomnost. Vždyť pro něho „žádná tma není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“ (Ž 139,12).

Žít v Ježíšově přítomnosti však neznamená pouhé vágní vědomí toho, že Bůh někde je a nějak o nás ví... Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život, a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. Říká to zřetelně ve svém podobenství o posledním soudu (Mt 25,31-46), kdy se ztotožňuje s hladovými, žíznivými, s těmi, kteří jsou na cestách, kteří trpí nouzí, nemocmi a pronásledováním. Jako by nám tím chtěl říci: „Byl jsem s tebou, když jsi měl hlad, když jsi byl nemocný, když jsi trpěl samotou a úzkostí, když jsi byl nespravedlivě osočován...“

On je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů, ke svým starostem a ke své práci. Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy: my jsme v něm a on je v nás, tedy všechno, co prožíváme, prožívá s námi. Rozumí nám zevnitř, vždyť jsou to naše starosti, trápení, naše nemoci a bolesti, které na sebe vzal - jakožto zaslíbený Boží služebník, muž bolesti, znalý utrpení (srov. Iz 53,3-5). Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám. Jak říká Písmo: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu“ (Žid 4,15).

To je pro nás důvod, proč si nezoufat ani v těžkých situacích života a proč nepropadat beznaději při pohledu na stav světa kolem nás. Právě Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i obdobími nesnadnými, jak neztratit naději v životních zkouškách. Ale nejen to, cílem není těžkosti pouze dobře „zvládnout“ - ve spojení s Kristem může být všechno těžké, co prožíváme, Boží mocí proměněno v životodárnou zkušenost. Pokud se svými slabostmi a dokonce i selháními přijdeme k Pánu, mohou se stát prostorem pro vylítní nové milosti (srov. Řím 5,20). A v neposlední řadě - ze zkoušek můžeme vyjít proměnění my sami, tak jako náš Pán, kterého Duch vyvedl na poušť, kde byl pokoušen, ale z pouští se vrátil plný Boží mocí (srov. Lk 4,14). Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se tedy může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl.

Ježíšovo utrpení a jeho cesta skrze lidskou bolest a slabost, ve které se zjevila nesmírná „Boží moc a Boží moudrost“ (srov. 1Kor 1,23-24), je základní cestou k pochopení a proměnění našeho života. Není divu, že apoštol Pavel zvolil velmi radikální vyjádření: „Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřížovaného“ (1Kor 2,2). V Ježíšově utrpení nejde o božské divadlo, ale o zjevení velikosti Boží lásky k nám: zde trpí Bůh pro člověka, skrze utrpení nás vykupuje a svým utrpením se ztotožňuje s každým trpícím.

Tím pro nás také otevřel cestu záchrany skrze naši slabost. To, co ze slabosti v jakékoli podobě dělá něco negativního a nepřijatelného, je především nepřítomnost Boha, naše vzdálenost od zdroje milosti a lásky Boží, uzavřenost do nás samotných. Křížová cesta může být tedy jedinečným nástrojem, jak se ještě úžeji spojit s Kristem a zakusit milost uzdravení. Na Něk se naplnilo starozákonní proroctví: „Jeho rány nás uzdravily“ (Iz 53,5; 1Petr 2,25). A tyto rány mají moc nás stále uzdravovat a proměňovat.

Snad zbývá dodat, proč v křížové cestě rozjímáme i nad zastaveními, která nejsou doložena svědectvím Pisma. Odpověď je prostá: sám lidský život vytvořil tato zastavení, ve kterých lidé nechtěli zůstat sami. Dnes už nejsme schopni zrekonstruovat Ježíšovu cestu od Piláta až na Golgotu přesně krok za krokem. Ale zastavení, která vytvořila křesťanská tradice, jsou vyjádřením víry, že Ježíš je s námi v každé situaci, i když to necítíme, a že může všechny těžké chvíle našeho života proměnit svou mocnou přítomností.

Modlitba křížové cesty je tedy příležitost, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

www.vojtechkodet.cz

KOUTEK PRO DĚTI

27. Věřím

„Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozného Syna Božího.“

„Děvčata,“ řekla Johance, Aniče a Renatě paní katechetka. „Dnes nebudete mít flétničky. Mám nemocnou maminku a musím jít domů, dát jí léky. Ledaže bychom si zahrály u nás.“ „Já půjdu s vámi,“ rozhodla se Johanka a Renča se přidala. V domě se obě zvědavě rozhlížely. Zaujal je hned velký bílý kříž s Kristem na chodbě, a také obrazy na stěnách. Johanka takovou výzdobu znala, trochu z náboženství, ale hlavně z domku, kde bydlí Jonáš.

Ale Renča byla celá nespá. Posadily se v obývací do sedačky a čekaly, až paní katechetka přijde. „Proč to tu všude má?“ zeptala se Renča Johanky. „Co?“ nechápala Johanka. „No ten kříž s tím člověkem. Je to takové smutné. Já bych se bála, kdybych se na něj měla každý den dívat. V mém pokojíčku jsou jenom pěkné věci; mám tam obrázky zvířátek, hlavně koní. Chci mít svého koně a budu na něm jezdit, až budu velká,“ snažila se Renča nevnímát výzdobu místnosti. Johance kříž nevadil. „Jonáš s kluky taky mají v pokojíčku kříž a nebojí se ho. Že prý si s Ježíšem povídají,“ řekla Johanka. „To je ten člověk na něm?“ pozorovala nedůvěřivě kříž Renča. „Hmm, to by mě nebavilo. Dřív jsem si povídala s panenkami, ale teď už ne,“ dodala na vysvětlenou, ale to už přišla paní katechetka a obě si vytáhly flétny a noty. Když se pak loučily, přece jen jí to nedalo a zeptala se: „Vy si taky povídáte s tím člověkem, co je mrtvý na kříži?“ „Taky,“ zasmála se katechetka. „Ale On už není mrtvý. On žije. Bůh ho vzkřísil a On je teď pořád s námi. Povídám si s ním, aby i mě vzkřísil, až někdy umřu.“ „Aha,“ řekla Renča jen tak, protože se v tom už vůbec nevyznala. Cestou domů si obě děvčata povídala o velikonoční besídce, která bude ve škole. Pak Renču ještě napadlo: „Kde ten Ježíš bydlí, když je teď živý?“ „Já nevím,“ odpověděla Johanka. „Babička říká, že v kostele, ale tam je zima a nemá tam jídlo ani postel. A hlavně jsem ho tam zatím vůbec neviděla. Jenže já tam moc často nechodím. Zeptám se,“ rozloučila se s kamarádkou. „Jonáši,“ kde teď bydlí Pán Ježíš, když je živý?“ zajímala se Johanka, hned jak ho druhý den potkala. „V kostele. A taky třeba u nás doma, i u ostatních křesťanů.“ „Kdo to je, ti křesťané?“ nerozuměla Johanka. „To jsou ti, co v něho věří.“ „Aha, a kde u vás bydlí? Na tom kříži asi ne, že? A co u vás dělá?“ zjišťovala dál Johanka. „On může být, kde chce. Je všude, ale není ho vidět. Pomáhá nám, abychom se měli rádi a abychom nebyli dlouho smutní, když se něco nepodaří.“ „Myslíš, že někdy zajde i k nám?“ zajímalo Johanku. „On může všechno, tak určitě,“ byl si jistý Jonáš. „To asi chodí k babičce do jejího pokojíčku,“ dumala Johanka. „Ona si s ním asi taky někdy povídá.“ A těšila se, jak řekne Renči, že Ježíš možná bydlí i v domku s Renčou a jejími rodiči, i když nemají doma kříž.

Otázky: Máte doma kříž? Kde? Víš o nějakém kříži venku? Proč je dobré vidět denně Ježíšovo znamení? Jak se může kreslit symbol lásky? Jaká znáš jména Syna Božího?

Modlitba: Pane Ježíši, děkuji ti, že o tobě vím. Že vím, že existuješ, že jsi umřel a jsi zase živý a žiješ s námi. Děkuji ti, že znáš moji rodinu a pomáháš nám. Děkuji našemu Otci v nebi, že nám tě poslal.

Věřící rodina mívá doma kříž na významném místě.

Situace skupiny čínských křesťanů v ČR

Prohlášení k situaci

ČBK vyzývá ke spravedlivému vyřešení situace skupiny čínských křesťanů v ČR

V České republice požádalo v roce 2016 několik desítek čínských křesťanů o azyl. Nyní se rozhoduje o jejich další budoucnosti u nás.

Výsledek procesu a další osudy těchto lidí nám nejsou lhostejné, a proto apelujeme na spravedlivé vyřešení jejich situace zhoršované nejistotou a obavami. Jsme vděční za ty, kterým byl azyl udělen, protože dostali naději na život ve svobodné společnosti. Taktéž věříme ve spravedlivý přezkum rozhodnutí o neudělení azylu větší části těchto žadatelů.

Doufáme, že bude nalezeno dobré řešení pro další život lidí, kteří se ocitli ve velmi složité životní situaci. V případě, že k tomu budeme moci nějak přispět, jsme připraveni.

Také tímto děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem snaží těmto křesťanům pomoci.

Naši snahu chceme podpořit i modlitbami za tyto žadatele při mších svatých na 4. neděli postní, tedy 11. března 2018. Věříme v sílu modlitby za čínské křesťany v ČR i v jejich vlasti.

Pro tento účel přidáváme text zvláštní přímlyvy.

Text přímlyvy

Pane, buď oporou skupině čínských křesťanů, kteří v ČR požádali o azyl, a nyní se rozhoduje o jejich další budoucnosti. Nechť se jim dostane spravedlivého vyřešení jejich situace.

Čeští a moravští biskupové

POŘAD BOHOSLUŽEB
od 11. 3. do 18. 3. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
4. neděle postní 11. 3.	Hustopeče	8:00	Za Františka Hajdu, 2 rodiče a živou rodinu
	Špičky	9:30	Na poděkování za 95 let života Marie Syptákové a za † manžela Josefa
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Gassmannovy, † rodiče Orgoňovy a živou rodinu a dvo
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
Pondělí 12. 3. <i>sv. Kvirin</i>	Špičky	16:30	Za živé a † farníky
Středa 14. 3. <i>sv. Matylda</i>	Černotín	16:30	Za † Miladu Robovou, manžela, živou rodinu a dvo
Čtvrtek 15. 3. <i>sv. Longin</i>	Bělotín	16:30	Za † rodinu Hanákovu a dvo
Pátek 16. 3. <i>sv. Heribert</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Za † Josefa Trčku, manželku, sourozence a dvo Za † Miladu Kalichovou, rodinu, † rodiče Váňovy, syna Antonína, 2 dcery, 4 zetě a dvo
Sobota 17. 3. <i>sv. Patrik</i>	Špičky	16:00	Za † Jana Hýžu, 2 manželky, vnuka Jana, živou a † rodinu a dvo
5. neděle postní 18. 3.	Hustopeče	8:00	Za † Stanislava a Drahomíru Hadašovy, za † Radima Hadaše, živou a † rodinu Hadašovu
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Martu a Josefa Žákovčkovy
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>

Ohlášky:

- ⊗ Svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 15³⁰ do 16⁰⁰, kdy začne křížová cesta.
- ⊗ Křížové cesty v Černotíně budou 35 minut přede mší svatou, v Bělotíně 45 minut přede mší svatou. V Porubě v neděli ve 14⁰⁰ hod.
- ⊗ Společná mládež se sejdě v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- ⊗ Postní duchovní obnova na téma „Jak rozvíjet křesťanské ctnosti“ se uskuteční v sobotu 17. 3. od 9⁰⁰ v prostorách stacionáře ARCHA, Hranice, ulice ČSA (bývalá KARNOLA). Obnovu povede P. Vratislav Kozub ze Všechovic. PROGRAM: přednášky, oběd, adorace, svátost smíření, předpokládaný konec v 15 h. Přijďte načerpat povzbuzení do právě prožívané postní doby! Přihlášky na mail.: cprhranice@ado.cz nebo tel. 736 239 179. Na obnovu je možno přijít i bez předchozího přihlášení. Máte-li zájem o oběd, je potřeba si oběd nahlásit! Přezůvky s sebou. Uvítáme příspěvek k občerstvení. Vstupné dobrovolné.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614